

TAISTELU KADETTILAISMIELISIÄ SOSIALIDEMOKRAATTEJA VASTAAN JA PUOLUEKURI

Se, että menshevikit ovat katsoneet mahdolliseksi tehdä blokkeja kadettien kanssa, on lopullisesti osoittanut heidät työväenpuolueen opportunistiseksi siiveksi. Kadettien kanssa liittoutumista vastaan me ryhdymme ja meidän on ryhdyttävä mitä laajimpaan ja säälimättömimpään aatteelliseen taisteluun. Tämä taistelu on parhaiten kasvattava ja liittävä yhteen vallankumouksellisen proletariaatin joukkoja, jotka meidän *itsenäisestä* (ei vain sanoissa, vaan käytännössä, s.o. tekemättä blokkeja kadettien kanssa) vaalikamppailusta saavat uutta aineistoa luokkatietoisuutensa kehittämistä varten.

Herää kysymys, miten tämä säälimätön aatteellinen taistelu on sovitettavissa yhteen proletariaatin puoluekurin kanssa. Tämä kysymys on asetettava suoraan ja tehtävä se heti täysin selväksi, ettei vallankumouksellisen sosialidemokratian käytännöllisessä toiminnassa olisi *mitään* väärinkäsityksiä eikä mitään horjuntaa.

Tarkastelkaamme ensin tämän kysymyksen periaatteellista ja sitten sen käytännöllistä puolta, joka välittömästi kiinnostaa kaikkia.

Periaatteessa olemme jo usean kerran määritelleet kantamme kurin merkityksestä ja kurikäsitteestä työväenpuolueessa. *Toiminnan yhtenäisyys, käsittely- ja arvosteluvapaus* — siinä määritelmämme. Vain tällainen kuri sopii edistyksellisimmän luokan demokraattiselle puolueelle. Työväenluokan voima on järjestäytymisessä. Ilman joukkojen järjestäytymistä proletariaatti ei ole mitään. Järjestäytyneenä se on kaikki. Järjestäytyneisyys on toiminnan yhtenäisyyttä, käytännöllisen esiintymisen yhtenäisyyttä. Mutta kaikenlainen toiminta ja kaikenlaiset esiintymiset ovat tietysti arvokkaita vain siksi ja sikäli, mikäli ne vievät eteenpäin eivätkä taaksepäin, sikäli kun ne liittyvät proletariaattia aatteellisesti yhteen, kohottavat sitä, eivätkä alenna,

rappeuta ja heikennä. Aatteeton järjestyneisyys on järjetöntä, mikä käytännössä tekee työläisistä valtaa pitävän porvariston sääliittäviä hännänkantajia. Sen tähden proletariaatti ei tunnusta toiminnan yhtenäisyyttä ilman käsittelyn ja arvostelun vapautta. Sen tähden tietoisten työläisten ei pidä koskaan unohtaa, että on olemassa sellaisia vakavia periaatteiden rikkomisia, jotka tekevät kaikkien organisatoristen suhteiden katkaisemisen välttämättömäksi.

Ettei jokin näsäviisas kynäilijä voisi tulkita sanojani väärin, siirryn heti kysymyksen yleisestä asettelusta sen konkreettiseen aseteluun. Eikö se, että sosialidemokraatit katsovat mahdolliseksi tehdä blokkeja kadettien kanssa, vaadi täydellistä järjestösuhteiden katkaisemista, s.o. kahtia jakoa? Luulemme, että *ei*, ja sitä mieltä ovat kaikki bolshevikit. Ensiksikin menshevikit ovat vasta lähtemässä epäröiden ja arastellen käytännöllisen opportunistin tielle en grand*. Kuivamatta on vielä se muste, jolla Martov kirjoitti luopuvansa Tsherevaninista, koska tämä katsoi mahdolliseksi tehdä blokkeja kadettien kanssa — kirjoitti silloin, kun Genevestä ei vielä oltu annettu kadettilaista tunnusta⁸⁸. Toiseksi — ja tämä on vielä paljon tärkeämpää — proletariaatin nykyisen taistelun objektiivinen tilanne Venäjällä on sellainen, että se sysää vastustamattomalla voimalla *tiettyihin* päättäviin tekoihin. Kehittyköön vallankumous suureksi nousuksi (kuten olemme ajatelleet me) tai täydelliseksi laskuksi (niin kuin eräät sosialidemokraatit ajattelevat uskaltamatta sitä sanoa), — *molemmissa* tapauksissa kadettien kanssa liittoutumisen taktiikka kärsii kiertämättä ja lähitulevaisuudessa haaksirikon. Antautumatta intelligenssimäiseen hermosteluun *velvollisuutemme* on sen tähden säilyttää nyt puolueen yhtenäisyys luottaen vallankumouksellisen proletariaatin järkähtämättömyyteen, sen terveeseen luokkavaistoon. Vihdoin kolmanneksi blokkeja kannattava menshevikien ja KK:n päätös ei käytännöllisesti katsoen sido nykyisessä vaalikamppailussa paikallisia järjestöjä eikä pakoita koko puolueitamme noudattamaan tuota läpeällistä kadettien kanssa liittoutumisen taktiikkaa.

Nyt kysymyksen konkreettisesta asettelusta. Missä määrin velvoittavia ovat VSDTP:n yleisvenäläisen konferenssin

* — suuressa mitassa. *Toim.*

päätökset? — ja KK:n direktiivit? — ja missä määrin autonomisia ovat puolueen paikallisjärjestöt?

Nämä kysymykset olisivat epäilemättä herättäneet puolueessamme loputonta kiistaa, ellei itse konferenssi olisi niitä ratkaissut. Kaikki konferenssin edustajat olivat yhtä mieltä siitä, että sen päätökset *eivät ole velvoittavia* eivätkä sido ketään millään tavoin, sillä konferenssi on neuvotteleva eikä päättävä laitos. Sen edustajia ei valittu demokraattisesti, vaan KK valikoi ne, osoittaen mistä järjestöistä ja kuinka paljon niitä piti olla. *Siksi* bolshevikit, latvialaiset ja puolalaiset eivät hukanneet konferenssissa aikaa blokkeja koskevan menshevistisen päätöslauselman korjailemiseen eivätkä sommitelleet kompromisseja (sentapaisia, että boikotti tunnustettaisiin oikeaksi ja *sen ohella* sallittaisiin tehdä blokkeja monarkistisen porvariston kanssa!), vaan asettivat suoraan *vastapainoksi* oman vaaliohjelmansa, omat vaalitunnuksensa ja oman vaalitatiikkansa. Juuri tällainen bolshevikkien käyttäytyminen olikin ehdottoman välttämätöntä neuvottelevassa konferenssissa, jonka tehtävänä ei ollut edustajakokouksen korvaaminen, vaan sen valmisteleminen, — ei kysymyksen ratkaiseminen, vaan sen selvempi ja täsmällisempi asettaminen, — ei puolueen sisäisen taistelun lopettaminen eikä sen hämääminen, vaan sen suuntaaminen, sen muuttaminen määrätietoisemmaksi ja aatteellisemmaksi.

Edelleen. Konferenssin päätöksistä tulee (tietyin muutoksin) KK:n direktiivejä. KK:n direktiivit ovat velvoittavia koko puolueelle. Missä puitteissa ne ovat tässä kysymyksessä velvoittavia?

Tietysti edustajakokouksen päätösten puitteissa ja edustajakokouksen tunnustaman paikallisten puoluejärjestöjen autonomian puitteissa. Näistä puitteista voitaisiin taaskin kiistellä loputtomasti ja ratkaisuun pääsemättä (sillä Yhdistävän edustajakokouksen päätöslauselma kieltää vaalikamppailussa kaikki blokit porvarillisten puolueiden kanssa), — ellei konferenssi olisi hyväksynyt *sekä menshevikkien että bolshevikkien kuin myös KK:n jäsenten suostumuksesta* erästä vähemmän venyvää päätöslauselmaansa. Se, ettei *tästä* päätöslauselmasta äänestettäessä jakauduttu ryhmiksi, on eräs työväenpuolueen yhtenäisyyden ja taistelukykyisyyden tärkeä tae.

Tuon päätöslauselman teksti on tällainen:

„Konferenssi ilmaisee vakaumuksenaan, että yhden ja saman järjestön puitteissa sen kaikkien jäsenten on välttämättä noudatettava kaikkia vaalikamppailua koskevia paikallisten järjestöjen toimivaltaisen elimen tekemiä päätöksiä KK:n yleisten direktiivien puitteissa, *minkä lisäksi KK voi kieltää paikallisia järjestöjä asettamasta listoja, jotka eivät ole puhtaasti sosialidemokraattisia, mutta KK:n ei tule velvoittaa niitä asettamaan listoja, jotka eivät ole puhtaasti sosialidemokraattisia*”.

Alleiviivaamamme kohdat estävät loputtoman kiistelemisen ja toivottavasti myös epämieluisien ja vaarallisten hankusten syntymisen. KK:n yleiset direktiivit eivät voi mennä sen pitemmälle, kuin että blokit kadettien kanssa tunnustetaan *sallittaviksi*. Kaikki sosialidemokraatit puolueyhmään katsomatta ilmoittivat tällöin, että blokit kadettien kanssa ovat kuitenkin jotain vähemmän sopivaa, sillä kaikki me oikeutimme KK:n ne kieltämään, mutta emme oikeuta sitä määräämään niitä tehtäväksi.

Johtopäätös on selvä. Puolueella on kaksi vaaliohjelmaa. Toinen on konferenssin 18 edustajan — menshevikkien ja bundilaisten — vaaliohjelma. Toinen on 14 edustajan — bolshevikkien, puolalaisten ja latvialaisten — vaaliohjelma. Paikallisten järjestöjen toimivaltaiset elimet ovat vapaita valitsemaan, tekemään muutoksia ja lisäyksiä noihin vaaliohjelmiin, vaihtamaan ne uusiin. Toimivaltaiten elimien päätöksen *jälkeen* me *kaikki*, puolueen jäsenet, *olemme käyttäytyvä kuin yksi mies*. Bolshevikin on Odessassa laskettava uurna vaalilippu, jossa on kadetin nimi, vaikka bolshevikkia tällöin ällöttäisikin. Menshevikin on Moskovassa laskettava uurna vaalilippu, jossa on yksinomaan sosialidemokraattien nimiä, vaikka hän hengessään kaipaisikin kadetteja.

Mutta vaalit eivät ole vielä huomenna. Liittyköt kaikki vallankumoukselliset sosialidemokraatit lujemmin yhteen ja alkakoot mitä laajimman ja mitä säälimättömimmän aatteellisen taistelun sitä vastaan, että kadettien kanssa tehtäisiin blokkeja, jotka jarruttavat vallankumousta, heikentävät proletariaatin luokkataistelua ja turmelevat joukkojen kansalaistuntoa!